

Резюме

на представените като хабилитационен труд дейности, авторски продукти, както и теоретичната разработка „СРЕЩА С ДОСТОЕВСКИ“

за заемане на академичната длъжност „доцент“

от д-р Мирослава Костадинова Гоговска.

В настоящия конкурс кандидатствам с дейности от моят професионален опит, включващи:

- учебна дейност – майсторски клас с ученици от специалност „Актьорство за драматичен театър“ по покана на Национално училище за музикално и сценично изкуство „Проф. Панчо Владигеров“ – гр. Бургас, 2020 г. и ателие по актьорско майсторство „С Михаил Чехов – за въображението“, ТР „Сфумато“, 2014 г.
- научно-изследователска дейност – дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен "доктор", озаглавен „Усъвършенстване на пластическата култура на актьора като предмет на самостоятелна работа“ и научна публикация „Пластическата изразителност“ - Годишник [на] Национална академия за театрално и филмово изкуство "Кръстьо Сарафов", София, 2014 г.
- художествено - творческа дейност
  - роли в театъра – *Грушенка* - “Долината на смъртната сянка: Альоша”, авторски спектакъл на М. Младенова по “Братя Карамазови” на Ф. Достоевски, ТР „Сфумато”, сезон 2002 – 2003г.; *Кристин* – „Жули, Жан и Кристин” („Госпожица Юлия” от А. Стринберг), реж.М. Младенова, ТР „Сфумато”, сезон 2006 – 2007г.; *Проститутката, Маря Григориевна*,

Дуняша и Момиче с куче – „ОООО – Сънят на Гогол”, авторски спектакъл на М. Младенова и И. Добчев, ТР „Сфумато”, сезон 2008 – 2009 г. и др.

- режисьорски опит - „Ромео и Жулиета“ от У. Шекспир, НАТФИЗ „Кр. Сарафов“, сезон 2018 – 2019 г.

- получена награда „Аскеер” за изгряваща звезда 1998 за ролята на *Студентката* в „Пясъчен пъзел” от Яна Добрева, реж. Илия Добрев, Театър 199
- ръководство на художествено-творческия проект „Малката Самовила“ по програма „Спортни, младежки и детски дейности“ на Столична община 2010 г.

В теоретичната разработка „Среща с Достоевски“ проследявам пътя от възникване на идеята за спектакъла до постигането на творческо единомислие за неговата реализация. Тя е в обем от петдесет и девет страници: седем глави, заключение, приложение и библиография.

Създаването на едно театрално представление е труд, изискващ висока степен на организация на знания, на творчески възможности и търсения. И най-важното – откриване в процеса на работа на онази пресечна точка, която да обедини в творчески връх труда на всеки от участващите.

В глава първа – „Експерименталният дух на Театрална работилница „Сфумато“ се опитвам да отговоря на въпросите: защо сцената на Театрална работилница „Сфумато“ е най-подходяща за творческа симбиоза между нейните експериментални търсения и произведенията на Достоевски; защо, когато става дума за спектакли по мотиви на романите на Достоевски методологията на екстатичния театър *е условия без което не може* за постигане на естетическо въздействие.

Глава втора – „Спектаклите по мотивите на Ф .М. Достоевски – едни от най-силните сценични преживявания на актьорите от Театрална работилница

„Сфумато“, е посветена на интереса на този театър към личността и творчеството на Достоевски, и защо романите му са толкова благодатни от гледна точка на професията на актьора.

В трета глава – „Пространство и време при Достоевски, безумие и екстаз“ се спирам на някои особености на творчеството на Достоевски: как със средствата на театъра се постига усещане за съгъстен живот – живот *извън* времето и пространството; *екстатиката* като феномен в театралното изкуство и *безумието* в творчеството на Достоевски, като следствие от психическата организация на героя, като история на неговия дух, изпълняващо определена функция и добавящо художествен смисъл.

Четвърта глава – „Достоевски в авторската интерпретация на Г. Тенев“ е посветена на автора на текста на театралния спектакъл „Долината на смъртната сянка: Альоша“ Георги Тенев и неговата творческа интерпретация.

В пета глава – „Спектакълът „Долината на смъртната сянка: Альоша“ се разглеждат характерните особености на представлението „Долината на смъртната сянка: Альоша“ – експерименталните търсения на режисьора Маргарита Младенова, на сценографа Даниела Олег Ляхова и на композитора Асен Аврамов.

В шеста глава – „Режисьорската методология на Театрална работилница „Сфумато“ – моят мост към ролята на Грушенка“ разглежда предварителната работа за предстоящия спектакъл – провеждането на ателиета, моят личен подход при правене на *опити* по зададени теми и творческия диалог на режисьора и актьорите по време на репетициите.

Седма глава – „Конкретни пътища и етапи в процеса на реализирането на ролята на Грушенка като резултат от движението към „екстатичния театър“ съдържа конкретните етапи за постигането на образа на Аграфена

Александровна – Грушенка чрез особеностите и спецификата на екстатичния театър. Екстазът като средството за проникване във вътрешния свят на персонажа и постигане на превъплъщението.

ЗАКЛЮЧЕНИЕТО обобщава значимостта на срещата на създателите на представлението „Долината на смъртната сянка: Альоша“ с Достоевски и неговите герои.

ПРИЛОЖЕНИЕТО се състои от отзиви в чуждестранната и българската преса за спектакъла „Долината на смъртната сянка: Альоша“.

БИБЛИОГРАФИЯТА е от двадесет и шест печатни източника на български и двадесет и девет на руски език.